

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Magisterský program RS UK FHS v Praze

Název práce: Úloha ošetřujících při mobilizaci nepohyblivých pacientů

Autorka práce: Bc. Hana Nedělková

Diplomová práce Bc. Hany Nedělkové se věnuje velmi důležitému ošetřovatelskému tématu – mobilizaci nepohyblivých pacientů v kontextu rehabilitačního ošetřovatelství, potažmo v kontextu poskytování ošetřovatelské péče vůbec. Práce je logicky členěná na teoretickou a praktickou část, kdy obě tyto části spolu navzájem úzce souvisí a přece tvoří svébytné literární celky.

V teoretické části autorka nejprve přibližuje problematiku pohybu a imobility, přičemž obé uchopuje jak z pohledu pomáhajících profesí, tak z pohledu pacienta a vztahuje tato témata také k potřebám pacientů. Velmi fundovaně pojednává o rehabilitačním ošetřovatelství jako úkolu každého nelékařského zdravotnického pracovníka, který pracuje s imobilními nemocnými, a zařazuje rehabilitační ošetřovatelství do příslušného legislativního rámce. Pojednává o vzdělávání nelékařských zdravotnických pracovníků a poukazuje na závažné nedostatky v této oblasti. Jako řešení pro zlepšení situace představuje v naší zemi zatím nepříliš známý koncept kinestetické mobilizace, který je unikátní především svým jedinečným zaměřením na pacienta, jeho motivaci a jeho spolupráci s ošetřujícím personálem. Autorka sama se s tímto rehabilitačním konceptem seznámila při své praxi v nemocnici v Ulmu a nyní působí, vedle své práce vrchní sestry na interním oddělení, také jako školitelka této metody v ČR. I proto je pojednání tohoto tématu velmi podrobné a názorné

V praktické části práce autorka představuje zavádění změny na vlastním pracovišti a svůj kvalitativní výzkum provedený na vzorku dvanácti všeobecných sester. Cílem tohoto výzkumu bylo zmapovat znalosti sester v oblasti rehabilitačního ošetřovatelství a zároveň zjistit, zda absolvování kurzu kinestetické mobilizace má nějaký vliv na jejich postoj k rehabilitačnímu ošetřovatelství. Metoda kvalitativního výzkumu byla pro autorku práce metodou novou, přesto se domnívám, že ji uchopila zdařile a výsledky tohoto šetření jsou velmi zajímavé a v některých oblastech i překvapivé.

Vedle jasně formulovaných tvrzení o tom, že informace o rehabilitačním ošetřovatelství jsou ve vzdělávacím procesu všeobecných sester téměř nulové, vysvítá z rozhovorů jedno pro ošetřovatelský management důležité téma – nelékařský zdravotnický personál může a chce změnit svůj přístup k mobilizaci pacientů a je k tomu motivován především vlastní potřebou chránit si své zdraví při

manipulaci s nepohyblivými pacienty a také potřebou získat samotné pacienty ke spolupráci.

Právě zplnomocnění pacientů, práce také s jejich psychikou, snaha o jejich vlastní motivaci se jeví jako největší přínos konceptu kinestetické mobilizace nejen pro rehabilitační ošetřovatelství, ale pro celkové klima na odděleních, kde se o imobilní nemocné pečují. Přispívá totiž k tolik potřebnému partnerskému vztahu mezi poskytovatelem a uživatelem péče, který stále v českých zdravotnických zařízeních postrádáme.

V doporučeních je, dle mého názoru nejsilnější konstatování: *„Jak tyto činnosti provádět, když nemají teoretické a praktické znalosti? Vykonnávají tedy činnosti, ke kterým jim chybí znalosti, a přesto za ně nesou odpovědnost.“* A autorka nabádá ošetřovatelský management k vlastní aktivitě ve vzdělávání sester v této oblasti.

Autorka prostudovala dostatečné množství relevantní literatury, kterou v textu správně cituje.

Praktická část práce stojí na pomezí případové studie a kvalitativního výzkumu a to je možná její nejslabší stránkou. Čtenář by se rád dozvěděl, jak byly sestry motivovány pro účast na vzdělávacích aktivitách, jaká úskalí a jakými manažerskými postupy bylo nutno zdolat, to však v práci zmíněno není. Přesto se domnívám, že je práce velmi zdařilá, v mnoha ohledech přináší úplně nové poznatky a informace a především z tohoto důvodu **navrhuji práci k obhajobě a doporučuji hodnocení VÝBORNĚ**

V Litoměřicích 4. 9. 2011

Mgr. Monika Marková